

JAK SE VOZÍ STARÁ DÁMA?

Driving Miss Daisy známe spíše pod českým názvem *Řidič slečny Daisy*. Ale ono je to vlastně jedno, protože nejdůležitější věc v tomhle nádherném snímku je jeho poselství. Tedy ani auta, ani dialogy, ani reálie ještě pořádkumilovné Ameriky. Nebudeme vám ani naznačovat, jak film máte vnímat, on se o to postará sám...

O produkci snímku se postarala společnost Zanuck. Na obalu nosiče se Jessica Tandy tváří přesně v intencích upjaté slečny Daisy: „Hoku! Jak jste to myslel? Okamžitě mlčte!“ A Hoke se jen usmívá...

Stručný děj a charakteristika

Jsou určeni jeden pro druhého, ale zatím to ještě netuší. Ani by to nepovažovali za možné. Dělí je kosmická vzdálenost jejich společenských vrstev a stejně rozdílné majetkové zázemí. A přesto je osud nenápadně tlačí

do místa, kde se jejich cesty protnou... Zamožná, ale osamělá Miss Daisy Werthan ze zámožné rodiny vlastníků prosperující přádelny a textilky tvoří nápadný protiklad Hoka Colburna, jejího postaršího černošského řidiče, dříve mechanika a šoféra mlékařské cisterny. Daisy je dávno ovdovělá bývalá učitelka, tedy samostatná, přísná, na detailech přehnaně lpící, důstojná a za všech okolností elegantní. Hoke dává občas poznat břímě svého nelehkého života, ale zachovává si jiskru, bývá občas prostořeký, říká pravdu bez ohledu na následky, dokáže poradit a bez šoféřské

čepice je jen těžko představitelný. Na scénu vstoupí v roli zachránce dělníků, uvízlých ve výtahu. Ohromil syna slečny Daisy, ale to není nic proti tomu, jak ohromí ji samotnou. Není lehké si získat srdce dámy, uložené pod tvrdou slupkou sebezapření... Ale s pomocí svých kouzelně pronesených replik se i tuhé vrstvy obrousí a miss Daisy pokřeje. Hoke dokázal najít mezi tisíci strunami tu správnou, aby zabrnkáním na ni vyloudil úsměv zestárlé tváře a přátelství srdce zdánlivě okoralého. A pak už je to jen noblesní stará dáma, která brání jejich vztah až do posled-

Málokdo si důkladněji všimne názvu filmu, většina diváků napjatě sleduje slečnu Daisy, jak vybruslí z úvodního průšvihů. Podle jejího výrazu je jasné, že obviní nebohý Chrysler Windsor z úskočnosti

Propagační snímek Warner Brothers ztvárňuje slečnu Daisy Werthan vedle svého syna Boolieho, na druhé straně fotky i společenské vrstvy pyšně se tvářího Hoka Colburna u kapoty skvostného Hudsonu

ních momentů existence. Ty si ale necháme na samý konec – film je formuluje tak, že závěr zůstává nevyslovený...

Co musíte vědět?

Není to film o autech, třebaže se řada nádherných vozidel táhne celým filmem jako detroitské kilometrové montážní linky. Děj se skládá z epizod, nemá jasně členěný vývoj, postrádá (naštěstí) obvyklé sladkobolné americké „ne-

zbytnosti“, zato ukazuje lásku, respekt a postupně okouzlení. Není to snímek vhodný ke sledování v čekárně zubní ordinace či během oběda na obrazovce ve snack baru. Je to plnohodnotné dílo, na něž si divák musí udělat čas a tu správnou náladu.

Několik nezbytných čísel...

Snímek viděli první diváci 15. prosince 1989, v lednu roku příštího jej dis-

Originální filmový Hudson Commodore Eight '49 se v roce 2014 dostal do aukce společnosti Barrett-Jackson, odkud odjel k novému majiteli za 60.000 dolarů. Součástí vozu byly i filmové suvenýry

tribuční síť Warner Brothers poslala do světa. Délka filmu, který vás určitě nenechá lhostejnými, trvá včetně závěrečných titulků 100 minut. O produkci se postarala společnost Zanuck Production, rozpočet činil s mírným překročením původně stanovené částky 7.488.000 USD, ale dosáhl nebývalého zisku bezmála stopadesáti milionů! Snímek je natočený podle úspěšného románu Alfreda Uhryho, jenž byl za něj oceněný Pulitzerovou cenou, režie se ujal Australan Bruce Beresford. Výsledek jeho režie nadchnul Ameriku tak, že film ocenila čtveřicí Oscarů, ale nominovaný byl ještě na dalších pět. Mimoto dostal ještě bezmála dvacitku významných ocenění z celého světa.

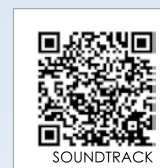
Živí aktéři

Celý snímek stojí a padá s výkony dvou hlavních představitelů: Jesikky Alice Tandy, které bylo v době natáčení 80 let, a Morgana Freemana, jemuž se Colburnova role stala tou životní. Menší prostor dostali Dan Aykroyd v roli Boolieho Werthana, syna slečny Daisy, Patti LuPone (Boolieho žena Florine) a snad ještě Esther Rolle, ztvárňující černošskou hospodyni Idellu.

Oceloví aktéři

Tady je celá řada bonbónků – a nejen z vlastnictví slečny Daisy, ale i těch z takzvaného druhého plánu. Děj začíná Chyslerem, jehož účinkování skončí na plošině odtahovky. A pak přichází

Žádný snímek od sebe nemůže oddělit tři hlavní protagonisty filmu. Reklamní fotka vychází ze skutečného filmového děje, kdy se Daisy vydala na oslavu kulatých narozenin svého bratra do Alabamy, třebaže tam nejela Hudsonem

SOUNDTRACK

TRAILER

Tak ještě jednou děj od začátku: ruka v pletené rukavičce zasune titěrný klíček do spínačky, pravice si pohraje s řadičkou, Chrysler začne couvat. A couvá pořád, dokud se zaduněním neskočí z meze...

Rána jako hrom, Chrysler si sedl na břicho, zadní nárazník zaduněl o vozovku. Miss Daisy očima metá blesky, ale zachová klid. Turbulentnější povaha by auto nakopla, Daisy mu vyšle poselství očima

Místní policeman si evidentně o starých dámách za volantem myslí svoje. Jasně ale je, že se Chrysler bez pomoci odsud nehne, a i na navijáku má „šanci“ přinejmenším na poškození výfuku. Snímek to ale nerozdává...

Boolie Werthan se netají s názorem na máminy řidičské schopnosti. V rozhovoru se zástupcem pojišťovny to ani neskrývá. Začíná se hovořit o najatém řidiči, ale Daisy to ještě neví

Pravidelnou a zřejmě jedinou zábavu upjaté dámy jsou karetní dýchánky v kroužku dam stejné společenské třídy. Probírá se tady úplně všechno, často také prohřešky syna a jeho mladé a vítální ženy

Wethanova přádelna je v majetku rodiny už po generace. Lahově zelený Cadillac Sedanette patří Booliemu, který v každém okamžiku musí mít to nej-nej- z americké produkce. Děj se připravuje představit Hoka...

čas pro obdivuhodný Hudson Commodore Eight z roku 1949, ztělesňující pravou podobu jižanské elegance. Výrobce jej vybavil třístupňovou mechanickou převodovkou, rádiem, velkoplošnými poklicemi s chromovaným okružím a hrazdičkou na předním nárazníku. Velký podíl na úchvatném vzhledu má samozřejmě odstín Dark Maroon, kombinovaný s hnědým čalouněním látkou Bedford Cord. Hudson samozřejmě přežil, v roce 2014 prošel aukcí domu Barrett-Jackson a dnes má nového majitele včetně filmové výbavy, zahrnující originální snímek na VHS, plakáty a fotografie z natáčení.

Dalším v řadě noblesních kočárů byl Cadillac Sixty Special v diplomaticky černém laku. V roce 2005 prošel repasí motoru a o tři roky později dostal nové čalounění. I on prošel aukcí u stejného dražitele, stalo se v roce 2017. Ale je tu jeden malinký háček. Jaký? Wait & see...

V mezidobí Hudsonu a Cadillaku se nám po plátně mihl syn Boolie, řídící exkluzivní Cadillac Sedanette (1949) v odstínu Dark Bottle Green. Ovšem Boolie je pravý Američan, který nutně musí stále měnit auta, ač to vzhledem k jejich stavu není zapotřebí. Ovšem to bychom se od sedanetu dostali k pitvním lidských povah...

V době nákupu černého Sixty Specialu se nám Boolie prezentuje v marnotratně luxusním Eldoradu Brougham prvního modelového ročníku. Před časem jsme o modelu psali. Filmový vůz se samozřejmě dochoval v kalifornské soukromé kolekci.

Následující modely Cadillaku už nejsou vidět za tak dramatických okolností jako Hudson a černý Sixty Special, ale divák na nich jistě se zalíbením spočine zrakem: modrý Cadillac Calais (1965) a posléze bílý Fleetwood Sixty Special '70.

Dá se říci, že Driving Miss Daisy je zatím jediný z představených snímků, kde se dochovaly všechny vozy hlavních hrdinů. Ovšem i v druhém plánu zde hrály čtyřkolové skvosty: máme na mysli třeba nabídku prodejny Century Motors Cadillac nebo (filmově) zcela nový Buick Special 1955, nějaké ty pick-upy, již známá panelka Ford 1941, běžový Ford Galaxie, pomalu projíždějící zprava doleva či třeba Ford Custom v běžovém odstínu před prodejnu Cadillaků. Nezbyvá než odstavec ukončit zmínkou o Booliemu, jenž si nedokázal vážít automobilové klasiky své vlasti, a v závěrečných sekvencích veze Hoka za Daisy v šedoběžovém SEL, který ovšem luxusem a výkonem nesahal Cadillaku ani k výfuku...

Na scénu vchází budoucí řidič: právě exceloval v roli zachránce dělníků, které polapil uvízlý výtah. Dovidáme se, že je to jen taková finta. Na Boolieho Hoke udělá dojem, protože umí něco, co není v příručkách...

Lokace

Děj se odehrával v Atlantě (Georgia) a tam také byl z drtivé většiny natáčený. Nebylo to jen centrum, ale i některá předměstí (např. Decatur, Griffin, Lithia Springs aj). Adresa domu Miss Daisy je 822 Lullwater Road, Druid Hills, GA. Dnes je po renovaci, poslední změna majitele proběhla v roce 2013, dům stále nabízí šest ložnic a pět koupelen. Firma Werthan Bag & Cotton sídlila na 342 Nelson Street, Atlanta, židovskou modlitebnu najdete na 1589 Peachtree Street, Atlanta.

Postřehy a hlášky

„Můj starý vůz, cos mi prodal, se takhle nechoval,“ pronesla nazlobeně Daisy

po odtahu nepojízdného Chyrleru. Ale JAKÝ vůz? Česká verze nám to neprozradí, tak sáhneme po originálu, kde Daisy říká: „Můj LA SALLE...“ A máme to, takže Daisy přežila válku za volantem levnější odnože Cadillaku...

„Moje matka je poněkud svérázná,“ informuje Boolie Hoka, když jej najímal na místo řidiče. Svérázná? Slabé slovo... ☺

„Nechtěla bych být ve vaší kůži ani kdyby mne přišel poprosit pámbíček,“ ohodnotila budoucí Hokovy vyhlídky hospodyně Idella.

„Jenom ať se nepozvracím,“ pronesla Daisy k Hokeovi, když viděla děsivé vánoční kýchce, vedené obřím Santa Clausem u nového domu svého syna.

Zajímavosti

Je jich nekonečně mnoho, tak jen na ochutnání:

- Autor knižní předlohy vycházel ze skutečnosti: Uhryho babička Lena Fox měla kdysi černošského řidiče Williama Colemana. Také ona bydlela na jihu USA
- Celý děj se odehrává mezi léty 1948 a 1973, Daisy musela odpovídat věku od 72 do 97 let
- Film se natáčel v reálu, použití studiových dekorací režisér zamítl
- Produkce svolala majitele luxusních modelů GM a Ford, nakonec zvítězil Cadillac
- Celý snímek se dostal i na divadelní jeviště, kde na čalouněné lavici sedí černošský herec, drží v ruce volant (nebo to jen imituje), za ním říká monology dáma, většinou skřehotavého hlasu
- Jessica Tandy je nejstarší herečkou vyznamenanou Oscarem
- V sekvenci s pohledem na rozkvetlé stromy zazní z rádia Philco Dvořákova Rusalka v podání Gabriely Beňačkové
- Řidiče Hoka měl původně ztvárnit Eddie Murphy, ale naštěstí jej režisér odmítl. O roli Daisy se ucházely známé předválečné stars Bette Davis, Bette Midler, Katherine Hepburn či Lauren Bacall
- Pozoruhodně dobře je vykreslená americká prudérnost: když si Hoke potřebuje cestou odskočit, Daisy hanbou div nezešílí – a to Hoke ještě ani naplno nemluvil o prostatě či močení!
- Hoke odkupuje ojeté vozy, dané protiúctem za nové. Víme o Hudsonu a víme i o Cadillaku Calais. Po létech na přímou otázku Daisy odpovídá, že dal Hudsona dávno do šrotu...

Tohle bude „veliký“! Divák už samozřejmě ví, co se děje, a čeká na další děj. Také pátrá, odkud slečna kouká, co jí to zase ten nemožný kluk veze. Ten totiž podle Daisy vždycky přijede nevhod a chová se nemožně!

Za záclonou a pokradmu: Daisy nevěří svým očím! Šofér! No to by se na to podívala, aby se jí cizí chlap potuloval po domě a ujídal její zásoby. Nic nepotřebuje, řídit může sama. A hned to Booliemu vmete...

Je krásné ráno, jaké umí být snad jen v Georgii. Daisy se chystá na nákup, ale pěšky! To snad od hospodářské krize neudělala! Hoke ale nechce jen tak sedět v kuchyni a marnit čas povídáním s hospodyně Idellou

Na scénu se dostává Hudson. Úžasný, nadčasový a noblesní. Registrační značka Georgii nazývá Státem broskví. Fakt je, že se tam po lahodném ovoci jmenuje více míst, třeba ulice s filmovou modlitebnou

Daisy jde na nákup, vedle ní se tiše pohupuje krokem jedoucí Hudson. Hoke se snaží zapůsobit, aby slečna nasedla, ale ta odmítá, dokud si celé scény nepovšimnou sousedé. Ostudu by si nepřála...

Preventivně vynadá Hokovi (co kdyby za něco mohl?). Marně jí řidič přesvědčuje, že zná kratší cestu. I kdyby se mělo jet přes Kanadu, bude po jejím. Ale vyhodit Hoka nemůže, platí ho Boolie

Před supermarketem jí Hoke musí dát klíče od Hudsonu, protože co kdyby? A když Hoke telefonuje z budky Booliemu, divák se královsky baví – samozřejmě tuší, že si scénárista nenechal ujít další „malér“

Ze zápisníku šťourala

Neřekli byste, kolika faux pas se tvůrci tak úžasného díla dopustili. Opět jen několik příkladů:

- Už v článku o filmu California Kid padla zmínka, že v 50. letech nemělo vodorovné silniční značení žlutou barvu. Tady je to opět...
- Pozorně sledujte černý Caddy 1955. Nebo 1956? Jak to tedy je? Jednoduše: produkce použila modelové ročníky '55 a '56 jako jedno vozidlo. Rozdíl spočívá v tvaru koncovek výfuků v zadním nárazníku. Ročník 1955 je měl kulaté... ☺
- Nechybí ani časově nevhodné auto vedle jakéhosi domu, tentokrát je to minivan Dodge
- Při jízdě městem se opět střídají tytéž budovy a stejná auta – Hoke asi dělal kolečka...
- Z rozhlasu nemohla znít Gabriela Beňáčková, zpívající jedinečným způsobem árii z Rusalky, neboť se tenhle hvězdný projev natáčel na přelomu let 1980 a 1981
- Americké zdroje se zmiňují o mnoha anachronismech v potravinách. Nebyly totiž tehdy ještě k mání
- Během sledování jízdy Cadillaku přes železniční přejezd je v dáli vidět lokomotiva z 80. let...

- Když Hoke přijede za Daisy ve sněhové bouři, je k zahlédnutí v jednom okně listím obalený strom – tedy žádná zima a žádný opravdový sníh
- Jako obvykle se náhle mění stíny, úhel dopadu slunečních paprsků, občas i délka rukávů, vytažená/stažená okna u aut, jednou lze zahlédnout mikrofon na držáku
- Za zimní bouře přinese Hoke slečně Daisy kelímek kávy, protože v domě nejde proud. Ale Daisy měla přece plynový sporák... ☺
- Zastávka cestou do Mobile u billboardu s reklamou na Plymouth 1957. Ale proč je tam obrázek Plymouthu 1955?

Závěrem

Každou výpravu do mihotavých světel kinosálu jsme zakončili loučením, ani teď nebudeme činit výjimku. Ale ještě předtím snad přijmete dvě autorovy myšlenky, které jej pronásledují po celou dobu práce na článku. Autor se čistě osobně domnívá, že Hudson mohl hlavní hrdinku doprovázet celým životem – byl dostatečně motorizovaný, velmi důstojný, a navíc by dodával slečně Daisy punc noblesy, který by mohlo obdivovat celé její okolí. Ovšem jsme tu konfrontováni s ryzím konzumerismem Ameriky, posedlé myšlen-

Před židovskou modlitebnou jí Hoke s čepicí v ruce otevře dveře Hudsonu. Jako když píchne do vosího hnízda! Ale slečna Daisy pozná až později, že jí takové gesto dodá další ingredienci high society...

Typický výraz nesmlouvavé učitelky v penzi, ale její řidič evidentně zná lidské povahy lépe než ona. Ví, kdy jí musí nechat vychladnout, kdy má mlčet, ale kdy jí může vrátit míček nějakou pikantní odpovědí

U chodníku béžový těsně předválečný Chevy a za ním vinové „cosi“, co vypadá trochu jako rod. Všimněte si širšího obutí, skoro zároveň s hranou výřezů kol. Černý Fleetmaster vzadu je velkolepý...

Pokud divák bude dávat pozor, všimne si, že se auto, zaparkovaná v „druhém plánu“ opakují včetně záběru ulic. Je to obvyklý prohrěšek všech filmařů, kteří (marně) spoléhají na divákovu slepotu

Během návštěvy hřbitova vyjde náhodou najevo, že Hoke neumí číst. A když je Daisy dlouholetá kantorka, Hokovi se ve zralém věku dostane odpovídajícího vzdělání. A Hudson? Ten je z každého úhlu úžasný...

Ještěže my tady u nás máme Ježíška! Dědek Mráz zmizel v propadlišti, ale Santové pořád útočí. Domy jsou také ověšené svítícími cingrlátky, jen ta menažerie sudokopytníků spolu s rudými starci snad u nás není...

Za béžovým Fordem '51 přijíždí Hudson k prodejce Cadillaců Century Motors. Caddy je pojem a Hudson tou dobou už slábnul. Ovšem následující roky by jeho hodnotu prověřily. Leč Amerika je Amerika

Divák ještě netuší, že Hoke si Daisyin Hudson koupí od prodejce na splátky. Za pár let bude mít raritnější vůz než Daisy, a pokud by ho nedal do šrotu, měla by jeho rodina dnes poklad. Ale to je jen teorie

Okamžik velké cesty, Daisy cvičně vynadá Hokovi a všechno musí žehlit Boolie, který se přičítá v Broughamu s dárkem. Vyslechně si hodně uštěpačného o své povaze, rodině, povinnostech a líknavosti...

Jízda do Mobile začala sérií příkazů, jakou rychlostí se má Cadillac „řítit“ – a také kudy. Daisy má totiž mapu. Jak to dopadne, diváci už většinou tuší, protože Daisy je ze silniční sítě evidentně nesvá

A je to tady! Daisy mžourá do mapy a dává protichůdné povely! A to ještě nepoznala systém orientace v českých městech a na D1. Musela by dojet do Pasohlávek na Lucky Cruisers Weekend a až tam by jí pomohli!

Krátce po nebezpečném průjezdu jednou křižovatkou, kdy po Cadillaku štekne houkačka plebejského Chevy jakousi nadávku, následují sekvence spíše zeměpisného charakteru. Ale dobře ilustrují pohodu v autě...

Žluté vodorovné značení prý v oné době neexistovalo. Snad by to nebyla byla tak zásadní položka je ve filmových úsecích načas přetřít či odstranit... Ovšem divákovi se kladou onačejší „chytáky“ k přehlédnutí

VSTUPUJETE DO ALABAMY, říká cedule. Cadillac jí mají bez povšimnutí, jen Daisy se v autě konečně rozpovídala. O své rodině, zesnulém manželovi a trochu i o životě. Hoke jí kontruje svými zkušenostmi...

Romantické místo nedaleko státní silnice přímo zvalo k zastávce. Tady je to uvěřitelné – i divák, který Ameriku nikdy nenavštívil, může přijmout fakt, že to takhle tehdy skutečně vypadalo. A možná ano...

Nedá se neobdivovat vitalita a ušlechtilost Jessiky Tandy, která se v osmdesáti letech zhostila takové obtížné role. Totiž – filmově nechat zestárnout mladšího herce je běžné, ale Jessica dokázala mnohem více!

Incident s policií je vzhledem k době, v níž se cesta do Mobile odehrává, víceméně nutný. Jeden ze strážníků vyznačuje obvyklou aroganci, na níž nic nezmění doba ani zeměpisná poloha. Ale Daisy se nedá...

Krásný pohled na Cadillac, ženoucí se kolem lánů dozrálého obilí. Je krásně vidět úžasnou proporcionalitu karosérie i její vyváženost. Na druhou stranu: jak by v téhle kulise vynikla silueta proudnicového Hudsonu?

kou, že nové = lepší. A druhá myšlenka autorovi vytanula na mysl při pohledu na jakékoliv změkčilosti odmítající Daisy, občas útočné, umíněné, ale mající evidentně na myslí dobro. Dáma navíc

ctila americké hodnoty – tehdy ještě posvátné a neměnné – a autor těchto řádků si řekl: „Sakra, to by byla prezidentka do dnešní neradostné doby! A kdyby byla členkou Republikánské

strany, opět by měla Amerika šanci stát se velkou a uctívanou zemí...“ A nyní už následujme Hoka do luxusního starobince za Daisy, která je jako věchýtek, znavená tíhou svých sedma-

Během zastávky na tankování si Daisy uleví na toaletě, ale Hoke tak neučiní. Prostě se mu nechtělo, no... Ale ten průšvih, když to bude chtít nějak zaobaleně vysvětlit Daisy, proč MUSÍ a to hned...

Na samotné elegantní slečně a ani na Hokovi nepozorujeme běh času. Maskéři odvedli dobrou práci. Zato Boolie v každém výstupu o něco zestárne. Tady přebírá cenu Muže roku a jeho léta jsou znát

Scénář nedal divákovi nahlédnout na další změnu auta, ale v koloně, zaviněné výbuchem nálože, může poprvé vidět Cadillac Calais '65. Je druhá polovina šedesátých let a spořádaná Amerika je tatam. Navždy...

342 Nelson Street v Atlantě se od doby natáčení proměnilo víc než dost. Boolie ani Hoke by nepoznali, co to před továrnou stojí za divná vozidla, zmizelo i cihlové zdívo a zbytek zakryly vzrostlé stromy

Filmový supermarket Piggly Wiggly, kam Daisy poprvé jela nakoupit Hudsonem, se proměnil v reálně nevzhlednou budovu s evidentně více nájemci, místo telefonní budky, odkud Hoke volal, stojí poutač...

Stárnoucí Hoke přijíždí k Daisy už v modrém Calais, který odkoupil, zatímco do garáže se nevejde nový bílý Fleetwood 60 Special. Na jeho jízdy bude divák čekat marně, Caddy je už jen statická dekorace

Daisy má dnes špatný den. Nemůže najít své sešity, své poznámky, její mysl si bezděčně promítá okamžiky z mladšího věku. Tahle nemoc má své jméno a nedá se léčit. Dá se jen pochopit a respektovat...

Nejintimnější gesto filmu, pochopení, láska, úcta, spojené ruce i srdce. Jste dojetím mimo? Nestyďte se za to. Je to normální, když je člověk v téhle podivné době vystavený silnému citu, byť ve filmových kulisách...

A „last but not least“ předávání Oscarů. Jessica Tandy září stejně jako dovedla ve své úžasné roli zářit Daisy Werthan, jedinečný Morgan Freeman je jí oporou jako filmový Hoke Colburn. Na snímek nelze zapomenout...

Realitka Harryho Normana, telefon a letopočet 1930, který říká, že za oceánem považují za tradici i čtyřicet let. Ale důležité je sdělení záběru: říká, že Daisy se už nevrátí a rodina si s prodejem pospíšila

Cestou do luxusního starobince v nejnovějším 300 SEL, který si Boolie pořídil asi proto, aby se naučil vážit si pohodlí Cadillaků. Hoke neříká, jediná spravedlnost, která na světě panuje, mu také pohnula s časem

„Ale vy jste si ještě nevzala koláč,“ říká Hoke slečně. Na rozdíl od jejího syna a ošetřovatelek pochopi, proč. A pak už jen tichý pohyb vidličky se soustem a prolínačka na Cadillac. Konec cesty...

Daisy měla při spatření monstrózních kýchů strach, aby nemusela evakuovat obsah svého žaludku. Boolie si pořídil nový dům, v němž určitě využije tučtý počet ložnic a stejný počet koupelen. Merry Xmas, Boolie!

devadesát let. Jen oči, ty vydávají svědectví o nezodlné síle ducha, projevujícího se skoro celé století. A předtím ještě propletené ruce obou hrdinů, intimní gesto, jež říká stejné poselství jako celý snímek. A v posledních záběrech Daisy, pochutnávající si s Hokovou pomocí na koláči. Konečně její duše našla klid, našla smíření – a tím i věčnost. Na viděnou v příštím čísle, přátelé...

Text: J.F.K.
Foto: Warner Brothers, Zanuck, Hollywood Report, Montgomery Advertising, Wikipedia, Frederiksburg.com, Barrett-Jackson, Photographerslife, Brian Koppel, filmové kluby